

Interpellation från Sergej Salnikov (SD) till fastighetsborgarrådet Clara Lindblom (V) angående stadens arbete med att lokalisera och nyttja fastigheter som skyddsrum

I det rådande säkerhetspolitiska läget, med ökade spänningar i vårt närområde och ett återuppväckt fokus på totalförsvaret, är behovet av att stärka skyddet för civilbefolkningen högst angeläget. Regeringens utredning *Ett stärkt skydd för civilbefolkningen vid höjd beredskap (SOU 2022:57)* understryker vikten av att öka tillgången till skyddade utrymmen för befolkningen, särskilt i urbana miljöer. Utredningen betonar att även befintliga strukturer – till exempel tunnlar, underjordiska utrymmen och andra robusta anläggningar – bör kartläggas och kunna anpassas för att fungera som skyddsrum vid behov. Som landets största kommun har Stockholm ett särskilt ansvar att ta dessa rekommendationer på allvar och planera för invånarnas säkerhet i händelse av kris eller höjd beredskap.

Många av de skyddsrum som finns i Stockholm i dag byggdes under kalla krigets era. Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) har påpekat att omkring en fjärdedel av Stockholms befolkning saknar tillgång till skyddsrumspplatser, inte minst då inga nya skyddsrum har uppförts sedan 2002 samtidigt som stadens befolkning ökat kraftigt. Detta underskott är oroande. För att möta dagens säkerhetsutmaningar behöver staden skyndsamt vidta åtgärder för att öka antalet skyddsrumspplatser och förbättra civilbefolkningens skydd.

Ett sätt att relativt snabbt stärka skyddsrumsbeståndet är att identifiera och utnyttja redan existerande fastigheter och anläggningar som skulle kunna fungera som skyddsrum. Inom Stockholms stad finns ett stort antal byggnader, tunnlar, parkeringsgarage och andra underjordiska utrymmen som, med rätt anpassningar, skulle kunna erbjuda skydd åt befolkningen vid kris eller krig. Det är därför av intresse att veta hur staden arbetar strategiskt med att kartlägga sådana potentiella skyddade utrymmen. Vidare är det relevant att höra vilka konkreta åtgärder som redan genomförts eller planeras för att förstärka och iordningställa befintliga byggnader så att de uppfyller kraven på skydd för civilbefolkningen. I sammanhanget bör också säkerhetspolitiska överväganden beaktas – Stockholms stads planering och förvaltning av fastigheter behöver anpassas efter det förändrade omvärldsläget, så att invånarnas skydd prioriteras och integreras i stadens verksamhet.

Mot bakgrund av ovanstående vill jag ställa följande frågor till fastighetsborgarrådet:

1. Vilken strategi har fastighetsborgarrådet för att kartlägga och identifiera de fastigheter och anläggningar i Stockholm som är lämpliga att nyttja som skyddsrum?
2. Vilka åtgärder har hittills vidtagits – eller planeras framöver – för att anpassa befintliga byggnader eller andra strukturer så att de ska kunna användas som skyddsrum för civilbefolkningen?
3. Hur beaktar fastighetsborgarrådet det förändrade säkerhetspolitiska läget och behovet av ett stärkt civilskydd i stadens arbete med att öka antalet skyddsrum och skyddade utrymmen?
4. Avser fastighetsborgarrådet att ta fram en konkret handlingsplan för att säkerställa att stadens invånare har tillgång till ett tillräckligt antal skyddsrum; och om så är fallet, vad kommer en sådan plan att omfatta?

Sergej Salnikov (SD)